

عنوان مقاله:

دستگاه تحریک جریان مستقیم مغز (tDCS) بر روی کودکان مبتلا به اختلال سلوک (CD)

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس ملی نوآوری های اخیر در روانشناسی، کاربردها و توانمندسازی با محوریت رواندرمانی (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

بابک وزیری - کارشناسی ارشد روانشناسی اسلامی گرایش روانشناسی مثبت گرا، دانشگاه پیام نور مرکز ساری

خلاصه مقاله:

مقدمه و هدف: استفاده از تحریک الکتریکی مستقیم مغزی (tDCS) بر روی کودکان و نوجوانان مبتلا به اختلال سلوک (CD) تاثیر بسزایی داشته و نیز به عنوان یک روش جایگزین جهت رویکرد درمان روان شناختی انجام شده است. مطالعات علمی و طبی انجام گرفته در سالهای اخیر ثابت کرده است که تحریک جریان مستقیم جداره ی مغز می تواند به عنوان یک روش موثر، برای اختلال سلوک مورد استفاده قرار گیرد. مواد و روش ها: روش مطالعه آزمایشی و طرح پیش آزمون پس آزمون با هدف مقایسه اثر بخشی (tDCS) پس آزمون دو گروهی بدون کنترل بود، که جامعه آماری آنرا کودکان مبتلا به اختلال سلوک در یکی از کلینیک های اعصاب و روان و مراکز خدمات روان شناسی تهران تشکیل میدادند. از بین 60 کودک مبتلا به اختلال سلوک (CD) بصورت تصادفی به عنوان نمونه انتخاب و بر اساس اهداف پژوهش در سه گروه درمانی ریتالین و (tDCS) و درمان ترکیبی (ریتالین - tDCS) قرار گرفتند. افراد مورد مطالعه قبل و بعد از ارائه درمان توسط مقیاس درجه بندی کانرز CPRS ارزیابی گردیدند و اطلاعات بدست آمده با استفاده از آمار توصیفی، استنباطی و روش تحلیل کوواریانس (ANCOVA) تجزیه و تحلیل شدند. نتایج: با توجه به نتایج به دست آمده در مطالعه حاضر بین سه گروه درمانی تحریک الکتریکی مستقیم مغزی (tDCS) و درمان ریتالین و درمان ترکیبی (ریتالین-tDCS) گروه درمان ترکیبی بیماران مشکلات سلوک (CD) تفاوت معنادار مشاهده گردیده است. نتیجه گیری: تحریک الکتریکی مستقیم مغز از روی سر که به جمجمه اثر گذار می باشد بی شک اثرات قابل توجه درمانی بر سلامت مبتلایان کودکان و نوجوانان مبتلا به اختلال سلوک (CD) داشته است.

کلمات کلیدی:

تحریک الکتریکی مستقیم مغزی (tDCS)، اختلال سلوک (CD)، کودکان و نوجوانان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/922220>

